

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník XVI

9. června 2019

*Požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce,
aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy,
kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná.
Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude...
V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci,
vy ve mně a já ve vás. (Jan 14)*

Draží farníci!

Máte tajemství? ...? Ovšem, každý člověk má právo na své tajemství. Není možné někomu nutit, aby vyradil své tajemství. Protože je to něco velmi osobního. Velmi bychom se divili, kdyby každý z nás začal vyprávět svá tajemství! Má Bůh nějaké tajemství? Zcela jistě. Ježíš říkal, že má mnoho co říci, ale asi bychom to neunesli. Tedy VELKÉ tajemství! A přece se nám otevřel a zjevil své tajemství - ukázal nám, byť jen lidskými slovy, hlubinu svého nitra, spočívající v nekonečné lásce, v nerozborné jednotě a nekončícím společenství Otce, Syna a Ducha... Nejsvětější Trojice! Mám pocit, že mnoho lidí nerozumí tomuto Božimu sdělení a že jej vážně neunesou – prostě je to jeden ze svátků církve, jak už to každý rok chodí... Církví prohlášené dogma o Nejsvětější Trojici božských osob není umělá nadstavba Písma svatého, nebo výmysl nějakého extra teologa, ani pouťový trik. Vychází z touhy Boha zjevit se člověku, prostě nám Pán pootevřel dveře svého „soukromí“. Právem se můžeme divit pojmu trojjedinosti, nepodařeným obrazům, jež nám vyvstávají v myslí při zmínce o Otci a Synu, pak o nějakém svatém Duchu, ale nikdo se nevykroučí z povinnosti tomu věřit. V křestním obřadu je vyznání víry v Nejsvětější Trojici základem a podmínkou křtu. Jde o základ naší víry, o podstatu, jde o vztah a společenství s Bohem. Musíme stále přemýšlet a prohlubovat svou víru a vztah s Bohem, aby naše lidsky ubohá představa nezakrněla do podoby kýčovitého pouťového obrazu. Děkuji, Bože, za důvěru, již nejsem hoděn, když sděluješ tajemství svého života. Víím, že znáš ta moje ubohá tajemství, a raduji se z toho, že již teď můžu žít v Tvém tajemství, pokřtěn do Tvého trojjediného jména, že můžu být živou součástí Tvé nesmrtelnosti. Prosím, vtáhni mě do svého Tajemství a nauč mě žasnout a toužit po Tobě. Děkuji. Amen!

Pater Petr

RESUMÉ K NOCI KOSTELŮ

Je čas poděkovat celému přípravnému týmu Noci kostelů. S přípravou jsme začali v lednu, kdy byla první schůzka. Bylo třeba vymyslet a sestavit program, který, jak ukládají stanovy a cíle Noci kostelů, bude nenucenou formou, ale citlivě a důstojně, přibližovat lidem křesťanství, církev a víru. **Smyslem celé této akce je – oslovit, nabízet, nevnucovat.** Každý si může sám zvolit, do jaké míry se přiblíží... A tak při sestavování programu jsme mohli ostatním dát k dispozici to, čím nás Pán obdařil a nabídnout to k uskutečnění „naší“ Noci kostelů. Každý tak činil s tím, že návštěvníci budou různí a každého se může dotknout něco jiného. Někdo ocení pohled na svůj kraj z kostelní věže, což se naskytne opravdu málokdy. Někoho osloví hudba J. J. Ryby, někdo je rád, že se dozvěděl něco o vzniku kostela. Někdo snad pochopí formou dětského představení, co to vypovídá o víře v Krista. Jiného nadchne a povzbudí křesťanská hudba, která má rytmus a ríz a další si rád poslechne něco hlubšího ohledně konverze v dospělém věku. No a někdo ocení ticho, klid, možnost zamyšlení a modlitby. Proto nabízí NK tolik možností, kolik jsou organizátoři schopni či ochotni uskutečnit. Každý v přípravném týmu měl svůj úkol, co musí zařídit, domluvit, připravit, natrénovat. Nebudu vyjmenovávat, co všechno předchází tomu, než se taková věc připraví (ale také než se po každé akci uklidí). Všichni se svého úkolu zhostili zodpovědně a ochotně, takže v pátek 24. 5. všechno fungovalo skvěle. Ostatně 200 návštěvníků, kteří využili tohoto pozvání, přijít do svého kostela, zažít a pocítit v něm něco z Boží přítomnosti, jsou toho svědky. Bylo hezké pozorovat prolínání praktikujících a neprotikujících křesťanů, věřících i těch od víry vzdálenějších.

Všem, kteří jakkoli pomohli, ať byli vidět či nikoli, upřímně děkujeme! Bohu díky za požehnání a Duchu Svatému za jeho vanutí na počátku, v průběhu příprav i při samotné Noci kostelů.

Helena Hochmutová

Křesťanství přináší lék na osamocenosť srdce

Proč naši společnost provází hluboká nejistota a strach, když nikdy v dějinách nebyla zajištěnější, zdravější a bezpečnější? Nový ředitel vatikánského deníku Osservatore Romano vedl rozhovor na toto téma mířící do hlubin smyslu lidské existence s otcem Juliánem Carrónem, profesorem aramejštiny a biblické řečtiny, který stojí od roku 2005 v čele hnutí *Communione e liberazione*. Otázka strachu je zcela zásadně zakořeněna v otázce po smyslu. Dnešní člověk sám sobě nerozumí, nereflktuje dostatečně zásadní skutečnost, že není převoditelný pouze na materiální aspekty, vysvětluje španělský teolog. Strach totiž v posledku povstává z vykořeněnosti usazené v lidském nitru. Materiální jistota není dostatečnou odpovědí na hluboké bloudění vlastního já. Jedinou odpovědí schopnou přemoci tento strach je přítomnost druhého. V člověku se projevuje jako touha být milován, která je radikálnější a hlubší než jakákoliv její teoretická reflexe. Ukazuje to na příkladu spisovatele Michela Houellebecqa považovaného téměř za symbol

současného nihilismu (víra v nic), který ve veřejném listu Bernardu-Henry Lévy-mu píše: „Připadá mi trapné přiznat, že stále častěji pociťuji touhu být milován. Přestože mne sebemenší zamyšlení přirozeně pokaždé znovu přesvědčuje o absurditě tohoto snu: život je omezený a odpuštění nemožné. Avšak úvahy s tím nic nez mohly, touha přetrvávala a musím přiznat, že přetrvává dosud“. V jádru problému tedy stojí otázka touhy. Otázka kdo zachrání touhu. Julián Carrón cituje evangelium: „Nebot' co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ (Mt 16,26). Ježíš se staví čelem k této touze, odhaluje ji v celém jejím dosahu. Jeho otázka z Matoušova evangelia se nemá interpretovat moralistně, je totiž vyjádřením poslední pravdy o přirozenosti člověka, jeho touhy, žízně, o níž mluví Ježíš se Samaritánkou, hladu a žízně po Blahoslavenstvích. Evropa vyvinula nesmírné úsilí, aby odpověděla na mnohost lidských potřeb, a přece nespokojenost a pocit nenáležitosti narůstá. Čím to je? – ptá se španělský teolog. Problém je v tom, že své úspěchy vydává za poslední odpovědi a nedokáže dohlédnout, že ve skutečnosti jsou předposlední. Samozřejmě, není úkolem Evropy, coby politicko-ekonomické skutečnosti, odpovídat na tento nejzazší nárok. Měla by však rozlišit povahu problému a ponechat prostor pro odpovědi, poznamenává Julián Carrón. Evropa totiž existuje, nakolik vytváří a garantuje prostor svobody, v němž se mohou potkávat různé odpovědi. Protože (jak to definitivně potvrdil II. vatikánský koncil) pravdy nelze dosáhnout jinak než ve svobodě. Jde především o prostor, ve kterém je strážena možnost rozpoznat, co je tím „víc“, jež ustavuje člověka, co nás všechny činí lidskými bytostmi, jakkoli různými a jedinečnými ve své složitosti. V tom spočívá velký přínos křesťanství a dimenze víry.

Petrův nástupce: Charisma je živý oheň Boží, nikoli etiketa

Nejméně osmdesát tisíc lidí se účastnilo audience italského katolického hnutí *Comunione Liberazione* (nadále CL) s Petrovým nástupcem. Setkání na Svato-petrském náměstí se konalo u příležitosti šedesáti let od vzniku hnutí a deseti let od úmrtí jeho zakladatele O. Luigiho Giussaniho. Právě jemu patřila papežova úvodní vzpomínka: “Jsem donu Giussanimu vděčný, a to z několika důvodů. První je osobní – vděčím za dobro, které tento muž prokázal mně osobně a mému kněžství díky četbě jeho knih a článků. Druhým důvodem je jeho myšlení, které je hluboce lidské a zasahuje nejniternejší touhy člověka. Víte, nakolik bylo pro dona Giussaniho důležité setkání – nikoli setkání s myšlenkou, ale s Osobou, s Ježíšem Kristem. Vychovával ke svobodě a vedl k setkání s Kristem, protože Kristus nám dává pravou svobodu.“ Dynamiku tohoto setkání, které vzbuzuje údiv a podněcuje k následování, nelze pochopit bez milosrdenství, pokračoval papež a dodal: Privilegovaným místem setkání s Ježíšem Kristem jsou naše hříchů. Pouze z Ježíšova milosrdného objetí může vytrysknout nový život. “Křesťanská morálka není titánské a voluntaristické úsilí člověka, který se rozhodne, že bude koherentní a dokáže to. Není to jakási osamělá provokace, čelící světu. Nikoli, křesťanská morálka je něco jiného, je to odpověď, dojatá odpověď na překvapivé, nepředvídané

a lidsky měreno „nespravedlivé“ milosrdenství Toho, který mne zná, ví o mé zradě a přesto mne má rád, váží si mne, objímá mne, opět mne volá, doufá ve mne a něco ode mne čeká. Křesťanská morálka neznamená nikdy neupadnout, ale vždy znovu vstát, díky ruce, která nás pozvedá. Také toto je cesta církve: povolit, aby se projevilo velké Boží milosrdenství.“ Cestou církve je navěky nikoho neodsuzovat, nýbrž šířit milosrdenství Boží ke všem lidem, kteří po něm s upřímným srdcem touží, (*Homilie*, 15. 2. 2015) doplnil papež a slovy svého předchůdce zdůraznil, že také na počátku hnutí CL stálo setkání s Kristem, nikoli organizační záměr katolické hierarchie (*Promluva Benedikta XVI. r. 2007*). “Po šedesáti letech neztratilo původní charisma nic ze své svěžesti a živosti. Pamatujte však, že středem není charisma, střed je pouze jeden, a to Ježíš, Ježíš Kristus! Když umístím do středu svou duchovní metodu, svou spiritualitu a způsob jejího uskutečňování, scházím z cesty. Veškeré spirituality a všechna charisma v církvi musí být „decentrované“ – ve středu je pouze Pán.“ A navíc, podotkl papež, nelze charisma uchovávat v lahvi destilované vody. “Věrnost charismatu neznamená nehybně strnout jako kámen. Nezapomínejte, že ke zkamenělosti dovádí ďábel! Pro věrnost charismatu také nestačí zapsat si je na pergamen a ozdobně zarámovat. Vztah k dědictví, které vám odkázal don Giussani, nelze redukovat na muzeum vzpomínek, přijatých rozhodnutí a výchovných směrnic. Obnáší jistě věrnost tradici, avšak věrnost tradici, jak říkával Mahler, značí udržovat oheň, aby plápolal, a nikoli se klanět popelu. Don Giussani by vám nikdy neprominul, kdybyste pozbyli svobody a stali se z vás muzejní průvodci a adorátoři popela. Udržujte oheň paměti onoho prvního setkání a buďte svobodní!“ Z této svobody, uzavřel Petrův nástupce, mohou povstat paže, ruce, nohy, mysl a srdce vycházející církve. “Vycházet“ znamená rovněž odmítnout sebevztaznost ve všech jejích formách. Je to umění naslouchat tomu, kdo není jako my, a snaha v upřímné pokoře se ode všech učit. Když jsme otroky sebevztaznosti, vyústí to v pěstování „spirituality pod nálepkou CL“. A poté upadáme do tisíců nástrah, které na nás chystá sebevztazné zalíbení, ono zhlížení se v zrcadle, které nás vede k dezorientaci a k přeměně na podnikatele neziskové organizace.“ Řekl **Svatý** otec členům hnutí.

Zprávy a oznámení

Žehnání opravené kaple

15. 6. sobota, 10,00 hod. – bohoslužba slova a žehnání kaple v Bezděkově p. Tři.

Slavnost Těla a Krve Páně v městském kostele

23. 6. neděle, 9,00 hod. – mše svatá s eucharistickým procesím po náměstí

Mše sv. s dětmi ve farním kostele

28. 6. pátek, 18,00 hod. – poděkování za školní rok a za prázdniny, poté táborák na zahradě

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 10. do 23. června 2019				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	10. 6.		---			
Úterý	11. 6.		---			
Středa	12. 6.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	13. 6.			18,00 f. spol.	Svátek Ježíše Krista Velekněže 17,00 mše sv.	
Pátek	14. 6.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	15. 6.					10,00 Bezděkov p. Tř. <i>kaple</i> 20,00 Spol. mladých, <i>fara SR</i>
Neděle	16. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice 8,30 Za rody Šourků a Petržilků		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	
Pondělí	17. 6.		---			
Úterý	18. 6.		---			18,00 farní společ. <i>Panský dům</i>
Středa	19. 6.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	20. 6.				17,00 mše sv.	20,30 Záv. koncert Festivalu J. J. Ryby <i>Praha – Malá Strana, chrám sv. Mikuláše</i>
Pátek	21. 6.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rody Trčků a Průchů a duše v očistci			
Sobota	22. 6.					20,00 Spol. mladých, <i>fara SR</i>
Neděle	23. 6.		Slavnost Těla a Krve Páně 9,00 Za dárcce a dobrodince <i>Eucharistické. procesí</i>		11,15 mše sv.	

JONÁŠ A VELRYBA
3. – 5. května 2019
fara Mirovice

